

den viszontagságnak vagy durvább érintésnek ellenállhasson. Ezután a felső földdel annyira betöltjük gödrünket, hogy a csemete gyökerei tökéletesen elférjenek. A karó mellé állítjuk az ültetendő fácskát, gyökereit egyformán minden oldalra szétterjesztjük s a laza földet az ásóval reá hányjuk. A föld hányása közben először is kezünkkel a gyökerek közé toljuk a földet; ha a gyökereket befedtük, akkor rázogatva fel-felhuzzuk a fácskát, úgy, hogy minden legkisebb s legsűrűbben álló gyökér közé a laza apró föld behatolhasson s addig hányjuk a gödörbe a földet, míg az meg nem telt. Az újonnan ültetett fát sohasem szabad mélyebbre ültetni, mint az előbbi helyén volt, mert a mélyen föld alá került fa mindig rosszul terem, gyakran pedig terméketlenné is válik.

Az így elültetett fát a karóhoz kötjük, de csak lazán, hogy az a süllyedő földdel együtt ülepedhessék; ez a fácska elültetésének a legegyszerűbb módja. Hasznos lesz, ha minden csemetének legalább két vödör vizet adunk, lassanként töltve a gödörbe, s ha már megöntöztük, még 2—3 centiméternyi földet teszünk rája s azután a gödört szalmával, vagy polyvával befedjük, hogy a gödörben levő víz párolgását megakadályozzuk s a föld a facsemete körül mindig lazán maradjon.

Gyerekek, tudjátok-e, ha minden magyar gyermek megfogadná e bölcs öreg ember szavát, s évente legalább egy-egy fát, gyümölcsfát ültetne, sok szegény embernek lenne jobb dolga, de boldogabb lenne szegény magyar hazánk is.

A magyar föld

Elemeknek irtó harca
Száguld, tombol végig rajta..
Fagy pusztítja, tűz emésztí,
Jég paskolja, vihar tépi...

Téli nincsen hópalástja —
Féreg rágja, duvad szántja..
Nyáron aszály, hő hervasztja,
Nincs eső a kelő magra...

Minden, minden ellensége,
Mégse birnak soha — vele,
Mégis termő, mégis drága,
Világ első Kánaánja...

Nem, nem lehet tönkretenni,
Darabokra széjjelszedni —
Egy darabban, egy alakban
Él mindig... pusztíthatatlan!

Vályi Nagy Géza.